

Bemærkninger til forslaget

Almindelige bemærkninger

Den offentlige sektor er en væsentlig del af den samlede servicesektor og er i sin virksomhed næsten udelukkende rettet mod hjemmemarkedet. Eksportkvoten kan opgøres til mindre end 1 pct.

Den private del af servicesektoren sælger på tilsvarende måde sine ydelser primært til det danske hjemmemarked. Eksportkvoten udgør for denne sektors vedkommende godt 10 pct., når man ser bort fra transport- og engrosvirksomhed.

Kan den offentlige sektor således blot nærme sig halvdelen af den private servicesektors eksportandel, vil det indebære op mod 3 mia. kr. om året i betalingsbalanceforbedring og 10 mia. kr. i forbedring af de offentlige budgetter, hvilket svarer til op mod 30.000 arbejdspladser om året.

Med dette beslutningsforslag lægges op til, at de forskelligartede statslige institutioner, herunder de teknologiske serviceinstitutioner, der er underlagt tilsvarende begrænsninger som de statslige, får en selvstændig kompetence inden for en afgrænset økonomisk ramme til at øge sine erhvervmæssige aktiviteter med henblik på at øge den offentlige servicesektors eksport, en eksport, der i kraft af den private sektor ligeledes kan medvirke til at øge den private service- og vareeksport.

Det eksisterende systemeksportcirkulære sætter meget stærke begrænsninger for, hvad de offentlige institutioner i dag kan anvende i samarbejdet med private virksomheder om erhvervmæssig nyttiggørelse af viden i den offentlige sektor, begrænsninger, der ikke gør det muligt hver gang at anvende den samarbejdsform, som er mest passende i den konkrete situation, hvilket indebærer risiko for, at muligheder ikke udnyttes alene på grund af de stive strukturkrav.

Desuden begrænses incitamentet yderligere af en 10 pct.-afgift til statskassen på indtægter, som opnås fra institutionernes indtægtsdækkede virksomhed.

Med beslutningsforslaget øges i stedet incitamentet til forretningsmæssig nyttiggørelse af viden og an-

den aktivitet i de offentlige institutioner, herunder samarbejde med private virksomheder. Det er forslagsstillernes opfattelse, at man med over 300.000 arbejdsløse ikke har råd til at lade være.

Som et yderligere incitament udstyres Industri- og Handelsstyrelsen med en række instrumenter, 30 mio. kr. om året og lånegarantimuligheder, med henblik på at få de af beslutningsforslaget omfattede institutioner til at yde en ekstra erhvervmæssig indsats til gavn for hele landets økonomiske og beskæftigelsesmæssige situation.

Der var i 1988 optaget i alt 30 mio. kr. på finansloven fordelt med halvdelen til forundersøgelser/markedsføring og halvdelen til udvikling af systemer og serviceydelser. Heraf blev kun ca. 6,5 mio. kr. anvendt, idet regeringen herefter blokerede for anvendelse af de resterende ca. 23,5 mio. kr. Beløbet blev formelt fjernet med tillægsbevillingsloven for 1990.

Bl.a. af denne årsag og på grund af de stramme regelsæt for indtægtsdækket virksomhed og systemeksport har de erhvervmæssige aktiviteter, herunder samarbejde med private virksomheder, der er gennemført eller igangsat i statsligt regi, været yderst begrænsede. Reelt er det kun Risø og Vejdirektoratet, der således kan udvise et større antal kontrakter om levering af knowhow af en vis økonomisk størrelse.

Beslutningsforslaget tager sigte på at øge de erhvervmæssige aktiviteter ved at fjerne unødige begrænsninger og i stedet inspirere til øget aktivitet af erhvervmæssig karakter.

Tilsvarende potentielle muligheder, som er skitseret for de statslige institutioner, eksisterer for kommuner og amtskommuner. Retningslinierne kan således for punkt 1's vedkommende med fordel for landets økonomi og beskæftigelsen udvides til også at være vejledende for kommuner og amtskommuner på tilsvarende måde, som indenrigsministeren i 1988 gjorde det for så vidt angår det eksisterende systemeksportcirkulære.